

2017.gada 15.martā

Sapnī es biju atbildīgs par aprīkojuma uzstādīšanu, kas bija paredzēts kristiešu konferencei. Aprīkojums bija vienota konstrukcija konferenču rīkošanai. Tas bija kā vienots veselums ar skatuvi, krēsliem un kas interesanti – ar savu ūdens padeves šļūteni. Konferences aprīkojumā bija iekļauta arī atbilstoša ūdens padeves sistēma.

Aprīkojums teju jau bija uzstādīts, un konference gandrīz jau varēja sākties. Es vēl darbojos pie ūdens šļūtenes, lai palaistu ūdeni, kad tūlīt ienāca konferences dalībnieki. Tie ienāca pa nelielām grupām, ar lielu bravūru un troksni. Interesanti, ka katrai grupai bija līdzīgs savs ūdens. Tie nesa līdzīgu savas šļūtenes ar savu ūdens aprīkojumu. Standarta aprīkojuma ūdens tiem nebija vajadzīgs.

Katra grupa uzvedās kā saimnieki. Tie skaļi klaigāja, ignorēja viens otru. Kristiešu grupas gāja katra savā stūrī vadīt savu konferenci. Smieklīgi bija vērot, kā katra grupa vienlaicīgi savā stūrī māca pati savus cilvēkus. Katrai kristiešu grupai bija sava konference ar savu ūdeni. Nevienam nedrīkstēja dzert citas grupas ūdeni.

Es redzēju, ka katra grupa tika mācīta par to, kā gūt maksimālu labumu. Vienā stūrī mācīja, kā kļūt bagātam, citā atkal, kā saņemt maksimumu, lai kalpošana būtu efektīga. Kādā grupā, kurā mācīja par to, kā kļūt sekmīgam, bija kāds kristietis, kurš vīlies sacīja: "Nuja ! Mana māsa nav kristiete, bet viņai ir kontrakts ar Microsoft un Google. Tā ceļo pa pasauli un ir sekmīga...!"

Es noraudzījos visā notiekošajā un pie sevis domāju: "Kāpēc tad bija vajadzīgs šis vienotās konferences aprīkojums, ja jau katram ir sava konference un savs ūdens ?..." Sapņa beigas.